

(המשך ממעמד 49)

אחרי הכל הוא חיכה יותר מעשר שנים לתוכנית טלוויזיה משלו. קרני ומני פאר מתגוררים בדירת-גג מטופחת בשכונת נאות-אפקה בתל-אביב. את הקירות מעטרות עשרות תמונות יקרות-ערך. מני הוא אספן ציורים מאז שהיה כרוז במכירות פומביות. הוא גם לומד לתואר שני בתולדות-האמנות ב-אוניברסיטת תל-אביב. לבגיהווג פאר שלושה ילדים - עופר, בן השבע וחצי, אילן, בן החמש ואורי בן השלוש.

ספר לי על קצה המזג עץ הרקע שלך.

גולדתי בקיבוץ תליצחק לפני כמעט 35 שנים. מטעמים שלא קשורים בי עקר-נו לתל-אביב. עד שאבי נפטר, הוא היה בעל עסק של כלי-עבודה, שעבר בירושה מסבי. אמי עבדה איתו. אחי רמי, עוסק באספקה למזגנים. בתל-אביב למדתי ב-עממי בדונגא ואחר-כך בתיכון עירוני דל"ת, שהיה אז עדיין עם הריח של זרם העובדים. קראנו למורים בשמות פרטיים, ובין התלמידים היותר מפורסמים של בית-הספר היו אריק אייבשיץ וטור פול, שלמד שם עד השישית, דן שילון, דודו טופו ושלמה ארצי.

זה היה בית-ספר שהיתה בו פעילות רצינית של חוג דרמטי. היתה גם תחנת רדיו, שדן שילון, שהיה מורה לאורחות, היה המנהל שלה, כשאחי, יגאל, תלמיד בית-הספר והיום במאי טלוויזיה, היה הסכנאי והמפעיל. אני הייתי אחד הקריי-נים. בכל כיתה היה רמקול, והיינו מבימים דרכו את השידורים. כבר אז, אני

רן. נרשמתי ללימודי תיאטרון אצל ניסן נתיב, הוא עשה לי בחינה, וקיבל אותי באמצע השנה הראשונה.

האם סיימת את לימודיך אצל ניסן נתיב?

כן, מייד לאחר מכן קיבלתי תפקיד בי-הצגה ימים בין העצים, לצידה של מרים ברנשטיין כהן.

תפקיד חשוב?

איפה! תפקיד של בארמן מנגב כוסות עם ארבעה מיספטים. אני זוכר, שבאחת ההצגות הראשונות פנה אלי כונו, ר' מרוב שהתבלבלתי, אמרתי את כל ארבעת המיספטים כמונולוג, וככה גמרתי את ה-תפקיד במכה אחת. אחר-כך התקבלתי ל-אוהל, והייתי וילון אצל שקספיר ומשרת אצל מולייך.

אחר-כך, כשפטר פריי בא לנהל את אוהל, קיבלתי תפקידים יותר טובים ב-וילון או כיסא. השתתפתי בשורשים ב-תפקיד מנהל-החוג צעיר, שמפטר את ה-דה גבאי, שהיה צמית אנגלי. גבאי היה אז חבר הנהלת אוהל, ואני הייתי שכיר, וההנאה של שכיר לפטר מנהל הוסיחה לי כמה צדק סטניסלבסקי. עשיתי את ה-תפקיד כלי-כך טוב, וקיבלתי ביקורות נהדרות. אחר-כך קיבלתי תפקידים גדולים, שחירבנתי אותם אחד-אחד.

למה אתה שחקן רע?

לא. פשוט זו היתה טעות, שגם היום לפעמים יש החוורים עליה. אנשים חושבים שאני מתאים לתפקידים קומיים, וזה לא נכון.

האם אתה רוצה לחזור ל-תיאטרון?

נרפאתי מהחלום לחזור לתיאטרון, אבל אילו היו באים אלי עם צ'וקריאה, הייתי

אתה חושב על מני פאר או מני באור?

בני-אדם לא חושב על עצמו בשמו. אני זמיר, תפלא כשמראיינים פונים אל עצמי בשם. לדעתי זוהי תופעה נפשית. זה מזור שבן-אדם מנוכר אפילו לעצמו, זה מזור לי כשאני פוגש בני-אדם שהשם שלו אומר לעצמו משהו.

ספר לי על אשתך, קרני.

הכרתי את קרני בשנים שהייתי באוהל. חייתי אז בסיגנון של חוף-שרתון בבוקר, כסית בצעריים ומסיבות אחרי ההצגה. אני זוכר שהכרנו במסיבה. פופיק התי-חיל איתה. כי היא הייתה הכי נמוכה ב-דר, אבל בסוף אני לקחתי אותה הביתה. האם העובדה שקרני מוכי-גרת ממך השפיעה על היחסים בי-ניכם?

היא מביגרת ממני בסך הכל בשנתיים. פעם, כשהכרנו, השנתיים האלה היו הר-בה מאוד, אבל מאז הן הצטמצמו. היה לכם טקס נישואין יוצ-איירופן?

כן, נישאנו בנישואי מכסיקו, כי אני כוהן וקרני גרושה.

האם זה היה מקובל, או שזה היה מעשה יוצאי-דופן?

מבין החברים שלי היינו היחידים, אולי משום שלא היו כלי-כך הרבה כהנים ב-סיבה, מכל מקום, הציעו לי כל מיני הצ-עות, היה איוה רבי בפרדס-חנה שהיה מוכן לפצוע אותי באצבע ולפסול אותי מכהונתי. אמרתי שאני לא מוכן, כי אני מאמין בביאת המשיח, וכשייבנה בית-המקדש אני רוצה להישאר כוהן. מכל מקום, הנישואין נעשו בפרוצדורה חוקית לגמרי, שרק מנעה מאיתנו להתחתן כ-י יהודים.

היה חשוב לך להינשא כ-י יהודי?

זה נראה לי מזור שאני לא יכול להת-חנן כיהודי.

ניסית לערער?

מהר מאוד התייאשנו. אחרי הכל היינו צריכים לערער לפני אנשים שהם אנשי מערכת דתית, שאנחנו צריכים לבוא אליהם בהיגיון, שהוא מחוץ למערכת הדתית. זה כמו לבוא לשופט כדורגל ולשכנע אותו שתקעתי גול. מה זה חשוב אם תקעתי את הגול ביד ולא ברגל, השופט צודק ו-אני צודק. בנישואין דתיים, אם אני כוהן היא גרושה אי-אפשר להתחתן, ואת לא יכולה להתווכח עם דת! לדת יש מערכת חוקים שלא קשורה לשום היגיון מילכד ההיגיון שלה.

אתה מומרמר?

לא, אז אני לא אשחק כדורגל, אם לא מרשים לי להכניס גול ביד, אז אני גם לא אעשה חתונה יהודית עם האשה ש-אני אוהב, אם החוקים הדתיים לא מרשים זאת.

מהי המישפחה שלך עבורך?

קרני בשבילי היא המציאות, פעם ישברתי שיכור מאחרי הקלעים של היכל ה-תרבות ומישויה אמרה לי: תראה מי באה! ראיתי אותה ואמרתי: המציאות הגיעה.

מציאות זה טוב או רע?

מציאות זו עובדה, ומישפחה?

מישפחה זו הצורה שבה אנחנו חיים, זה תא חברתי שאיש לא מצא לו תחליף, תחליף.

מי נמצא במקום הראשון ב-סולם החשיבות שלך, המישפחה או הקאריירה?

האם המילה קאריירה יכולה להיות מוחלפת בעיסוקים מיקצועיים? אז אני זוכר שפעם, לפני הרבה שנים, כשעוד היינו חברים, אמרתי לקרני, שאם נחתי תן היא תהיה אשתי השנייה, ולו רק ביגלל העובדה ההיסטורית שאת העבודה שלי הכרתי לפני שהכרתי את קרני.

קרני מבנה את זה, זהו אורח-חיים שבו אני מסוגל לטפל מהאולפן לאחר הקלטה, לשאול אם הילדים ישנים ואם היא יכולה להיות מוכנה תוך רבע שעה, כי אני רוצה לצאת לשתות, ואם היא מבנה את זה - היא לא מקנאה. עובדה.

מקנאה כשאתה מטפן ורוי צה לשתות משהו אחרי העבודה?

אני מכירה כאלה שמתלפנים ש-הם לא חוזרים אחרי העבודה. הם לא נוהגים בחוכמה, אם הם לא חוזרים הם לא צריכים לטפל.

נוסף על הופעות בטלוויזיה וישאר העיסוקים אתה לומד באי-

ניברסיטה. לשם מה אתה זקוק ללימודים אקדמאיים?

הרבה שנים אני מתעסק בתולדות-האמ-נות, זה מתבצע במכירות-פומביות שאני עושה המון שנים, אפילו הייתי פעם מסד קבוע ביפו, מהו שש שנים אני סוקר-תערוכות קבוע בגלי צה"ל. קרני ואני אוספים ציורים ומשתתפים פעילים ב-סימפוזיונים בנושאי ציור. גיליתי שאני יודע על שטרייכמן וזריצקי לא רק מה ציורו, אלא מתי התעטשו ולמה, אלא ש-אני יודע בצורה מנותקת מהרצף הכולל של מה שנקרא אמנות, או בכדי לעגן את הידע, החלטתי ללמוד באוניברסיטה. השלמתי את לימודי התואר הראשון ב-תולדות-האמנות, ואני מתכוונן ללימודי תואר שני, שילוב עם לימודי פילוסופיה.

לאן אתה רץ? אתה רוצה להיות דוקטור מני פאר?

ייקח לי עוד הרבה שנים לגמור תואר שני, ואני די מפתח שזה יהיה הסוף. פיתאום קם אדם בכוכר ומר-גיש שהוא פטאר, מה זה עושה?

לא היה לי אף פעם בוקר כזה. אצלי זה הלך בצורה הדרגתית, אני מנחה, מנחה הוא כוכב, או לא כוכב רק בסך המצטרב, רק בראייה של דברים לאחור. אין למנחה ערב שממנו הוא יוצא כוכב, לומר יש שיר, לחשקן תפקיד, לפוליטי-קאי תקופה בחיים שביגלה כנס להיס-טוריה, למנחה אין דקה בחיים שעושה לו את זה. רק אחרי 17 שנים מודים ב-מאריקה שגיוני קארסון הוא מנחה הכי מיקצועי בארצות-הברית.

לכן אתה מחקה אותו?

אני לא מחקה אותו. אני מעריך עד כדי הערצה את ההתנהגות הטלוויזיונית שלו, גדלתי על ברכי דן בן-אמוץ ואורי זהר, בתחילת שנות ה-60. כשעדיין היה ריח מדורות של קומוציס באוויר, היום הקומוץ הוא אלקטרוני, היום הדוגריות,

כבר בתיכון למדתי מיהו המנהל ומהי דעתו, והבנתי שכודיקאל אתה מגיע או לבאריקות או הביחה

1965: פאר עם זהרירה חיופאי בסטודיו ניסן נתיב, רציני להיות שחקן רציני!

זוכר, שהיו לי ויכוחים עם המנהל ב-ענייני צנזורה, ומה שלמדתי אז אני סוחב עד היום הזה: שרוב רובם של הוויכוחים, אפילו אם הם מושרשים בדעות, ברקע, בטעם ובסיגנון, צריך לנהל אותם לגופו של עניין. כבר מהתיכון ידעתי מיהו ה-מנהל ומה דעתו, כבר אז למדתי, שכשאני מתווכח לגופו של עניין אני יכול להצ-ליח, וכי בצורה רדיקאלית אתה מגיע ל-לבריקאדות או הביתה. ולכן עד היום ב-מקום להתווכח בנוסח הכל או לא כלום, אני מעדיף להגיע לעמק השווה.

האם כן, בתיכון, ידעת שנכונה לך קאריירה רדיופונית?

לא ממש. למדתי בריאלית, והייתי חבר קלוב התעופה. דאיתי וסתי, הדרך ה-טיבעית הייתה ללכת לתעודה וללמוד אווירונאוטיקה.

למה לא קורסיטיים?

מכיוון שאני סוחב קצרת מהילדות, ולא קיבלו אותי לקורסיטיים.

איך הגעת מאוורירונאוטיקה לתיאטרון?

בו זמנית, יחד עם האוורירונאוטיקה וה-דאיה, הסתובבתי בתיאטרון שחרית של עמוס מוקדי, יחד עם סליה שפירא ועזרא דגן, ואז, כשעמדתי להתגייס לצבא, הבי-טיח מורלה בראון, אז קצין חינוך ראשי, להקים תיאטרון רציני בצה"ל. התיאטרון לא קם, וללהקה צבאית לא הלכתי.

למה?

כי רציני להיות שחקן רציני ולא ב-

החברמניות לא עוברת. הקומוץ האלק-טרוני לא אוהב את הסיגנון הזה, לכן אני מקנא בג'וני קראסון, שגם לו ודאי יש דוגמות מאבות-אבותיו בנבוסקה. שישבו ליד המדורות, אך הוא מעז להתלבש כמו אמריקאי שמת להיות אירופי. הסך הכל של היום הוא ישיבה בצוותא ללא מדורה של קירבה. הקומוץ הטלוויזיוני הוא הרבה יותר מנוכר. אבל נתגעגע גם אליו במאה הבאה. ערבי-הראיונות ינהלו ב-מחשב, וחנך סמית יתן תחזיות על התשובות של המראיינים. זה מעביר בי צמרמורת.

נסעת לארצות-הברית כדי לצפות בג'וני קארסון, מה לקחת ממנו?

אחד הדברים שאני מצטער שלא לקחתי ממנו הוא המונולוג בן שש הדקות שבי פתח תוכניתו.

מי מונע ממך מונולוג שכזה?

אני מנוע מלספר בדיחות פוליטיות, ביגלל תפיסת התוכנית עליידי מנהלי ה-טלוויזיה, הטוענים כי טלוויזיה מישפח-תית בערבית לא צריכה לעסוק בפולי-טיקה. אני חושב שזה דווקא צודק, אבל בדיחה פוליטית זה לא עיסוק פוליטי, הרי זה מה שעושים ממילא בערבית-שבת בסאלון הישראלי, אז למה לא בשעה טובה.

האם יש לך בעיות עם מני הדי המלוויזיה ככל מה שנוגע ל-הנחיות "שעה טובה"?

אין לי בעיות. התוכנית הזאת התחילה כשיעקלה אנמון ואני הפסקתי עם עלי כותרת. דובר זה שעלי כותרת משך במתכונתה עם ירון לונדון, ושאני אנחה בליל-שבת תוכנית כמו-שמוטי קירלשנבוים הגדיר אותה: תוכנית לשבת בלי נרות.